Heb. E 801
Golomb

חַד גַּדְיָא

אוּן

אַשְׁרֵעקְענֶעס פּוּן הוּנְדֶערְט רֶעְנְדְלִיךְ.

צְוֵויִיא וואוּנְדֶערְבַּארֶע לֶעְגֶענְדֶען, פּוּן פֶּסַח צוּם סֵדֶר.

פּאָן

עבצ'ן גאָלאָמב.

ווילנא

שנת תרנ"ד לפ"ק

ХАДЪ-ГАДІО.
Еврейскія пасхальныя легенды. Э. Голомба.
Соб. изд. Л. Л. Маца.

ВИЛЬНА.
Въ типографіи Л Л Маца, на Квасномъ переулкѣ, д. № 1195/6 1893 г.

Дозволено цензурою. 18 Декабря 1893 года. Вильна.

1.

חַד נַדְיָא אַלֵּיוֹן.

אִין פָּערְסָיִען, אִיז נָעוְוען אַיין אִיד, מִיט זַיין נָאמָען ר' יוֹנָתָן, אוּן עֶר הָאט גִיוואוֹינְט אִין הוֹיפְּט שְׁטָאט פּוּן פָּערְסִיָען, טָעהָעראָן, דִיזֶער ר' יוֹנתן וָואר אַקְלוּגָער אוּן אַפְּרוּמָער מֶענְש, אוּן דָער צִוא אוֹיךְ אַנְרִיסָער בַּעַל צְדָקָה, פֶּסַח צוּא דִי סְדָרִים, הָאט עֶר שְׁטָענְדִיג גָעהַאלְטָען בַּייא זַיין טִישׁ הוּנְדֶערְט אָרעמָע לוֹמְדִים. ר' יונתן אִיז אַיין גָעמַאנְגָען אִין קְרִיעֶרְלִיכָען הוּיף, אוּן פְּלֶענְט צוּא שְׁטָעלִין פִּיר אַלֶע הוֹיף הָערָען אַלֶעס וָואס נַייטִיג אִיז:

פִּיר זַיין אָרעמְטִלִיכָען גָעשֶׁעפְּט פִּירָען, אוּן פִּיר זַיין רַאזָעלָען הָאנְדְלָען, נִואר עֶר זֶייֶער גָעמַאכְטָעט אִין הוֹיף, אוּן פְּרַיינְדְלִיךְ אוֹיךְ גָענוּמָען פּוּן שַׁאךְ (דָער קְרִיזָער פּוּן פָּערְסָיָען) זָעלְבְּסְט.

עֶס אִיז זָעלְבְּסְט פָּערְשְׁטָענְדְלִיךְ דָאס וָואס אַיין מֶענְש אִיז גִיאַכְטָעט פִּיר זַייָנע אַיינָען שָׁאפְּטָען אִין הָאראַקְטָער צִיט עֶר אוֹיךְ זִיךְ אַרוֹיךְ דִיא אוּיגָען פּוּן שְׁלֶעכְטָע פָּערְדָארְבָּענָע מֶענְשָׁען וָועלְכָע זַיינָען אִים מְקַנֵּא, אוּן זוּכָען פָּערְדָארְבָּענָע פַּאלְשָׁע מִיטְלָען אִים צוּא פָּערְפַּאלְגָען אוּן צוּא פָּערְנִיכְטָען. בִּיז זַייא פְּרַיינְגָען אִים צוּא

דיא יערמטע אונגלוקען. — נאר דער אינזיגער גליק איז וואס דיא השגחה פון גאט שלאפט ניט, אוג דורך וואונדערליכע מער-פונגען פערזאגט דיא השגחה דעם שכר פאר דעם אמת אזוי וויא עס איז זי זעהען אין דער אלגעמיינער אידעשע געשיכטע, אויך מיט אינזעלע סענטשען טוט ער אויך נסים, אוג מיט אונזער ר' יונתן האט אויך געטראפען אגרויסער נס וויא מיר וועלען דא דער ציילען.

דער שאך האט אינמאל געמאכט אגרויסען באל פיר אלע זיינע הויף הערען, אוג ר' יונתן האט אין געשאפט צום באל אלעם, זאגאר נאלענע סעדאלאנגן אויף פריזענטער: אויך דיזען באל איז פערלארן געוואדען דער קיזערליכער זינעל, וואס דאס איז איבער נענאנגן בירושה צום שאך גליך מיט דעם פערסיסען טראהן, אוג עס וואר גענלויבט, דאס וועד עס וועט בעקומען דעם זינעל, דיזער וועט אויך איבער נעמען דיא קענינגייך.

גליך איז אדויס אין אונקאז פון שאך, דאס אויך וועמען מען וועט דער נין, דאס ער האט אין יד אין דעם — וועט ער האבען המנ"ס מפלה, אוג דער וואס וועט דער נייזען אמליאד צו נעפינען דעם זינעל וועט אים דער שאך רייכליך בעלאהנען.

אין שאך'ס הויף, האט זיך איינגעפונגען איינער אבליט פייגד אונזער יונת'נען, זיין נאטען נואר נדיא. אוג וויא ער האט ערהערט דעם שאך'ס אונקאז, איז ער גליך נעקומען צום שאך אוג האט צו אים נעזאגט.

— „אלמעכטיגער שאך! גליך וויא איך האב ערהערט פון דיא נענדא, איז מיר גליך אין גיפאלען אחשד אויף יונתן', דען אזוא וויא ער האט שטענדיג גישעפטען אין פרעמדע לענדער, האט ער נאנץ נעווים צו נענומען דעם זינעל, אוג וועט דאס איבערנעבן

צוא אײַנע פון דיא קענינרײַכען , אום זײַא זאלען לײַכט קענען אײַבער נעמען דיא פֿערקיכט קלוגה , דער באוויז אין דארוף , דאס נעכטין אין נעוון אין יונתנ׳ס שטוב אלע זײַנע הויזלײַכע זאכען אין גיבונדין אין פֿעק , דיא בילדער הערונטער נענומען פון דיא וועגט , אוג דיא מעבל העראוים נעמאכען אויפֿן הוף , אוג דאס אין אבאנויי, אז ער קרײַבט זיך צוא מאכען אפֿלטה מיט אלעמען .

ווײַא דער שאך האט אוים גיהערט גדיא׳ס רייד , אין איהם אין אנפאנגס גיוון נאכין אונגלויבליך אוים דעם אדעמנטלײַכען אוג שטײַגען יונתן׳ען , נאר דער באוויז דאס ער האט זיך נעפאקט , אין שוין נענוג נעוון צוא ווארפֿען אהשר אוים דעם אוגשולדיגען ר׳ יונתן׳ען , נור דאך האט דער שאך גיט גיגלויבט אוים יונתן׳ען , נור וון גדיא אין שטארק צוא נעשטאנען צום שאך דאס יונתן אין נעווים דער דיעב פון זינעל . האט זיך דער שאך פֿערקלײַדעט צוויקנע (דען דאס ווער אבענדס צייט (אוג אין נעמאנגען מיט גדיאן צוא יונתן׳ס וואוינונג דען דער שאך האט נעמאגט , דאס וון ער זעלבקט ווען זעהען ענדערונג אין יונתן׳ס הויז , אויף זיין בעריי־ טונג צוא אפֿלטה , ווען ער אים גלייך ארעסטירען .

ווײַא זײַא זינען נאהענט נעקומען צוא יונתן׳ס הויז האבען זײַא ערזעהען דורך דעם פענסטער דאס די שטוב אין בעלײַכטעט מיט פילע ליכט אוג בעפוצט נאר אפֿראכט , ווײַא בײַא יודען בפֿח צום סדר , ר׳ יונתן זיצט אויבען אן , אוג ארום אנאנץ לאנגען טיש יצען אונגיפֿער בײַ חונדערט מענשין אלע אין זײַסע קוסטלען , עס רוט אויף זײַא דיא שכינה , אוג אלע צו זאמען שאקלען זיך אוג זאנגען אונטערען נאז עפֿעס , ווען דער שאך האט דאס גיט פֿערשטאנגען , ענדריך שרײַען זײַא אלע מיט אײַן קול אוים „חד

גַּדְיָא ! חַד גַּדְיָא !", גַּאסְהָער זָאגָען זַייא וַייטָער וְויא אוּנְטֶערָען נָאז, עָנְדְלִיךְ שְׁרַייָען זַייא אוֹים מִט אַיין פָּעשְׁלוּס: „חַד גַּדְיָא ! חַד גַּדְיָא !".

דָער שַׁאָף אִיז זַייעֶר אִיבֶּערַאשְׁט גָעוָואָרָען, אוּן הָאט פָּעטְט אָן גָענוּמָען גדיאן פָּארָען הַאנְד, אוּן הָאט אוֹים גָערוּפָען:

— „יָעצְט זָעה אִיךְ דָאס דוּא הָאסְט אוֹים גָעטַרַאכְט אוֹיךְ יונתן'ען אַבְּרְבוּל, דָען עָר הָאט שׁוֹין פְּרִיעֶר פַּאר דִיר בָּעוָואָרְנְט אוֹיךְ צוּא זוּכְעוּ דָעם גַּנָּב פּוּן זִינָּעל, אוּן עָר הָאט צוּא זַאמָען גָערוּפָען הוּנְדָערְט נְבִיאִים, וְועלְכָע זִיצָען יָעצְט אַרוּם זַיין טִוּישׁ, אוּן פְּרָעגְט בַּייא זַייא וְועֶר עָס הָאט גָעשְׁטָאלָען (גִינַאנְבָעט) דָעם זִינָּעל, אוּן אַלָּע זָאגָען אִין אַיין קוֹל אוֹיךְ דִיר: דָאס דוּא הָאסְט אִים גִישְׁטָאהלָען, אָט דָער וְויא זַייא שְׁרַייָען אִין אַיין קוֹל: „גַּדְיָא ! גַּדְיָא !" ...

דֵייָנְדִיג שְׁפִּירְט דָער שַׁאָף וְויא גַּדְיָא'ס הַאנְד צִיטָערְט, עָר גִיט אַקוּק אוֹיךְ גדיא'ס נָעזִיכְט, עָר זָעט דָאס עָר אִיז בְּלַאס וְויא אַטוּךְ, אוּן הָאט זִיךְ אַרָאפּ גָעלָאזָען אוֹיךְ דָער עֶרד, אוּן הָאט שְׁטָיל גִישְׁעפְּצָעט „יונתן אִיז רָעֶר צַדִּיק אוּן אִיךְ בִּין דָער רָשָׁע!" אוּן אִיז אִין אוּנְמַאכְט גָעפָאלָען, דָער שַׁאָף הָאט גְלֵיךְ צוּ גִירוּפִין צְווייא דִינָּער וָואס זַיינָען פּוּן הִינְטָען נָאךְ נָעגַאנְגָען, אוּן זַייא הָאבָען גדיא'ן אוּנְטָער דִיא הָענְד אַוועק גָעפִּירְט אִין חוֹיף.

— „יָעצְט פָּערְשְׁטַייא אִיךְ" — הָאט דָער כּוֹלְטַאן צוּא זִיךְ זָעלְבְסְט גָעזָאגְט אַלְס עָר אִיז אַלַיין גָעבְלִיבָּען — „פַּאר וָואס בַּייא

זונתן'ען איז ניטָעען דיא הויבאט צו נוטָען דָען ָער חָאט חיילי
ָעמַאכט דיא שטויב צוא ליב דיא נביאים', דָען דָער שָאך איז
אונבָעקאנט נָעטָען דָאט דיא יוָען מאכען ריין דיא בייָער
אוג טָעבָעל עָרב פָּסח".

אוג יונתן חָאט נָאר ניט ניוואוסט פון קיין נָעשיכטָע וָאס
צוא ליב איהם חָאט זיך אָפּ נָעטָאן (אין בעל הנס מכיר בנסו) ניט
ָער חָאט ניוואוסט פון זיין סַכָּנה וָועלכָע ָער איז נָעשטַאנען, אוג ניט
וָאס פַאר אַנָּס איהם חָאט זיך דָא נָעטרָאפָּען פלוצלונג מָארגען,
דָעם ָערשטָען טָאג פסח קומענדיג פון שוּל, טָעלדָעט אים זיין פרוא
דָאס ָער איז גילאדָען פון שָאך, ָער חָאט נור נָעמַאכט קידוש, אוג
איז גלייך אַוועק צום שָאך אין הויף: ָער חָאט זיך ניט נָעקענט
אָפּ וואונדָערין, פיר וָועלכָע נייָע מַעשים טוּבים נָעטָען איהם דיא
הויף הָערָען אויף מיט אַזָא העפליכקייט, אוג מָען חָאט איהם
עָנדליך אַריין נָעפּירט מיט זרוֹים אַבטוּנג צום שָאך אין קאביָנעט,
נָאכהָער וויא יונתן חָאט אים אָפּ גיָנעבין זיין צָעטט וויא דיא
צָערָעמָאניָע איז חָאט איהם דָער שָאך נָעזָאגט:

— „שָא קום אַחָר נָעהָענטָער יונתן, מיין טָרייָער דיָנָער!,
אוג זָען זיך לָעבָען מיר". — אוג דָער שָאך חָאט גיָנעבָען אוואונק
צום דיָנָער וָועלכָער איז נָעשטַאנען לָעבָען טיר, אוג דיָזָער חָאט
גלייך אַריין נָעטרָאגָען צוויי טַאצָען, אויף אייָנער איז נָעלָעגען
גדיא'ס קָאפּ, אוג אויף דָעם אַנדָערָען אַנרויטָע סוּמָע רָעגדלַאך.

— „דָאס איז דיין לָאהן!" — חָאט דָער שָאך אויס גירופָען צו
יונתן'ען וָועלכָער איז נָעשטַאנען עָרסטויִנט אוג חָאט זיָנָע אייָנָע

ניט נעגלויבט — „דאס איז דיין לאהן וואס דורך דיר האט זיך נדיא מודה נעווען אז ער האט דעם זינגער נעשטאהלן אוג ער האט נאך דיר נעוואלט אין אונגליק פארפירן".

אוג דער שאך האט אים ערציילט, ווי ער מיט נדיא'ן האבען נעהערט, וויא זיינע נכיאים האבען אלע נכיאות נעזאגט, דאס נור נדיא האט נישטויגען דעם זינגער, אוג דיזער האט זיך גלייך זעלבסט מודה נעווען. „אוג עס פרייט מיר זייער" — האט דער שאך גיענדיגט — „דאס דער אמת איז זיך דער נאנצען, אוג דער פאלשער אוג פערדארבענער גדיא, איז בעשטראפט נעווארין נאך זיינע טהאטען, אוג דוא ווירסט נאך בעלאהנט ווערדן פיר דיין ארדענטליכקייט מיט אלעם גוטען". —

ענדע

(חר גריא)

אַשְׁרֵעקְענעס פּון הונְדערְט רעגְנדַלאך .

1.

אין דיא עִרְסְטע העלְפְט פּון אַכְצעהענְטען יאר הונְדערְט , האט אין פּראג נעוואוינְט צַיין אָרעמְער הויזירער (קאראבּעלניק) , אפּרים . פּון זַיין נעשעפט האט ער קוים פּערדינְט צו ערנערין זַיין פאמיליע . יעדען טאג פלעגְט ער אומְניין אין דיא חיפען פּון שְׁטאט , אוג אויס רופען : „ווער עס האט צו פּערקויפען אלטע זאכען , אוג דאס נלייכיון!“ פּיר זַיין אָרְדענְטליכקייט פלעגְט ער צַיין זַיין אין פּילע חייזער , אָפּ צו קויפּן זַיישרע נענִיצְטע חייזלְטע זאכען .

אַיינְמאל אִיז דיזער אפּרים אַרַיין אויף אין הויף פּון נראָף ווָאס צוא אִידם האט דאמאלס ניהערְט פּראג , אוג אויפען באלקאן זַיינען נישעסען , פּילע נעסְט , נראפען אוג פּירְשְׁטען . אפּרים האט דאס נאר נים נינומען אין אכט , אוג האט אויס נערופען ווייא נישוואנליך : „זַיילַיכְט אִיז דא צוא פּערקויפען אלטע קלייד , היט , שְׁטיוועל , א. ד. נ. !“ די דינער זַיינען צוא אים נלייך צוא נעלאפּין , אוג האבּין

אִים אָן עֲנוּמָען פַּאָרָען קָארָק, אִים אַרוֹיס צוּ וַאַרְפָּען. דָּער גְּרַאף הָאט דָּאס דָּער זָעהָען, אוּן הָאט צוּא גִיוואוּנְקען צוּ דִיא דִינָער, דָּאס זַיִיא זָאלָען אִים אָפּ לָאזָען. דָּען עֶר הָאט גִיוָואלְט דִיא עָסָט זָאלִין זִיךְ פְּרַיילִיךְ מַאכָען אִיבָּער דָּעם אִיר'ל.

— לוּאיזע! — הָאט דָּער גְּרַאף זִיךְ אָב גְּערוּפָען צוּא זַיין פְּרוֹיא — מִיר וָועלָען אַרוֹיף פִּירָען אַהָער דָּעם אִיר'ל, אוּן מִיד וָועלִין זִיךְ אַפִּיסָעל לוּסְטִיג מַאכָען מִיט אִים! —

— נַיין, מַיין לִיבָּער מַאן — הָאט זִיךְ לוּאיזע אָפּ גִירוּפָען — מָען דַארְף זִיךְ נִיט לוּסְטִיג מַאכָען אִיבָּער יָענָעמְס לַיידָען, דִיזֶער יוּדָע אִיזְט אוֹיךְ אַמָּענְש.

דוּמַהַייט! — הָאט דָּער גְּרַאף גֶעזָאגְט — נָאר דָּאךְ וָועל אִיךְ אִיהם אַרוֹיף רוּפָען עֶפָּעס צוּא פָּערקוֹיפָּען, דָּען צוּלִיב דָּעם אִיז עֶר דָּאךְ גֶעקוֹמָען. —

— זַייעֶר גוּט — הָאט לוּאיזע גִיאַנְטְוָוארְטָעט — נִיב אִים עֶפָּעס צוּא פָּערְדִינָען, דָּען מָען דַארְף בֶּעסֶער נָעבָּען מַיין אוּנְגְלִיקְלִיכִין צְוַוייא פָּענִיג פִּיר זַיין אַרְבַּייט, אַלְס דָּעם שְׁנָאדָער צָעהָען אַנְדָּרָה.

דָּער גְּרַאף הָאט בֶּעפֶּעהְלִין אַדִינָער עֶר זָאל בְּרַיינְגָען אַהָער דֶּעם הָענְדלֶער. דָּער דִינָער אִיז גְלַייךְ אַרוֹיס, אוּן הָאט אַרוֹיף גֶעפִּירְט אוּנְגָעפֶּער אפרים'ן, דִיזֶער אִיז גִיוָוארִין אִיבָּערַאשְׁט, אַלְס עֶר הָאט דָּער זָאהָן דִיא רַייכְטָהוּם אוּן דִיא פָּערפּוּצְטָע זָאלָען וָואס עֶר הָאט דָּאס אוֹיף זַיין לֶעבָּען נִיט גִיזָאהָן, נוּר דָּער גְּרַאף הָאט אִיהם בֶּעהוֹיבְּט מִיט גוּטָע רַייד:

— הָער נוּר יוּד — הָאט דָּער גְּרַאף גִיזָאגְט צוּא אפרים'ן אַלְס עֶר הָאט זִיךְ אַבִּיסֶיל בָּערוּהִיגְט — דוּא הָאסְט דָּאךְ גִיפְּרָעגְט, פִּילַייכְט אִיז דָּא עֶפָּעס צוּא פָּערקוֹיפָּען ... —

— נֵין, מַיין הֵער נָאר — הָאט אִיהם אפרים אִיבֶּער גָעשָׂלָאגָען אִין דִיא רַייד — אִיךְ הָאב דָאס אוֹיס גִירוּפָען וַוייל אִיךְ בִּין גִיוָוען פֶּערטְרַאכְט, אוּנ פָּערטִיפְט אִין מַיין זוּכָן פַּרְנָסָה, אוּנ אִיךְ הָאב נָאר נִיט בָּעטְרַאכְט דָאס דָער בְּלַאסְע זִיז גִיכְט פִּיר מַיינָע גִישָׂעפְטָען —

— שְׁוַוַעק זִיךְ נִיט — הָאט דָער נָאר נָעזָאגְט — דוּ הָאסְט זַייעֶר גוּט גֶעטָאן דָאמִיט וָואס דוּא בִּיסְט גִיקוּמָען אַהֵער קוֹיפָען אַלְטָע זַאכָען, דֶען זַייא גִיפִינָען זִיךְ בַּייא מִיר זַייעֶר פִיל פֶּערצַייהְעט מִיר מַיינָע הָעָרָען — הָאט זִיךְ דָער נָאר גִיוָוענְדָעט צוּא זַיינָע גָעסְט — וָואס אִיךְ גֵייא אוֹיף אַיין קוּרְצָע וַוייל אַוַועק, דֶען אִיךְ וִויל דִיזָען אָרָעמָען יִידָען, אַיין עָטְוָואס גוּטָעס טָאהן —

דָער גראף הָאט אַוואונְק גָעטָאן צוּא אפרים'ן, אוּנ דִיזָער אִיז הָערוֹים צוּא זַאמָען מִיט אִיהם — .

2.

אפרים אִיז גָעקוּמָען צוּא הוֹיזָע, אוּנ הָאט מִיט זִיךְ גָעטְרָאגָען זַייעֶר פִיל קְלֵיידָער פוּן פֶּערשִׂייְדָענָע פַּארְבָּען, אַיין גִיבּוּנְדָען אִין פֶּעק, אוּנ אַיין קָעסְטִיל אוּנְטָערָען אָרָעם.

— הָאסְט דוּא גִימַאכְט גוּטָע גִישָׂעפְטָען? — הָאט אִיהם זַיין וַוייב גִיפְרָעגְט. —

— יא, יא, אונטען נישעפט אונ אנרויסע מציאה האט זיך מיר געטראפען — האט אפרים זיך פריליך אפ גערופען — אדאנק נאט פיר זיין הסד וואס ער טוט מיט אונז! פאר בייא דעם גראפ'ס הויף בין איך פאבייא גינאנגען, אונ איך בין אריין אין הויף, דיא דינער האבען מיר נעוואלט ארויס טרייבען, נאר דער נראפ האט זייא צו גיוואונקען, האבען זייא אפגיטראטען, איך האב שוין גיוואלט אוועק גיין, איז צוא מיר צוא גינאנגען אקאטער דינער, אונ האט מיר נעזאגט, אז דער נראף וויל מיט מיר רידען; מיט שרעק בין איך נאך איהם נאך גינאנגען, ער האט מיר נעפירט דורך נרויסע זאלען אונ צימערן, פאר פוצטע מיט נאלד אונ זילבער, עס איז בייא מיר קיין צוויייפעל, אז שלמה המלכ'ס פאלאטין איז נית גיווען שענער, בין ער האט מיר ארויף נעפירט אויפען באלקאן צום נראף, אונ צרום איהם זיינען גיוועסין אלע פראנער פירשטען, אונ איך האב נעציטערט וויא אספלאט. דער נראף איז מיר גינאנגען אנטקענען, אונ האט גירעט מיט מיר פריינדליך, אונ האט מיר אריין נעפיהרט אין נארדערשבען ציטער, אונ האט מיר גיזעגבין דיא קלייד'ער וואס דוא זעהסט דא; איך דעם קעסטיל מיט דיא האלז-בענד'ער אונ ארעם-בענד'ער. טרעף נאר וויפיל האב איך דער פאר בעצאהלט? — דרייסיג גילדען! דער נראף צאלין האט אב געשאצט דעם פרייז, אונ אלס איך האב איהם נעזאגט, אז זייא זיינען פיל מעהר ווערטה וויא ער האט גיבעטען, האט ער מיר גיענטפערט, דאס ער קען אב שאטצען זייע זאכען אין ווינקיל ער וויל; איך האב גיזעהען אז דאס איז נאטעס נים, האב איך גלייך בעצאהלט וויפיל ער האט גיבעטען, דער נראף האט זיך גיפרעגט, אויף מיין פאמיליע, אונ פארין אלטעק ציין האט ער מיר גיהייסען קומען אלע דינסטאג, אונ דער זעלבער דינער וואס האט מיר ארוף נעפירט, האט מיר אנטעק נעפירט צוריק, אונ האט מיר דורך גילאזען

דורכין טויער: אוג יעצט לאמיר דאנקען נאט נאך אמאל פיר זיינע גוטעם וואס ער האט מיט אונז געטאן, דען דיזער טאג האט מיר גענוליקט, אוג לכבוד שבת ווילן מיר עקין פלייש, פיש אוג נאך גישמאקע שפייזען. —

3.

אייניגע מאנאטען זיינען פארבייגער, יעדען דינסטאג פלעגט אפרים קומען צום נראף אין הויף, אוג יעדעס מאל פלעגט ער מאכען גוטע גישעפטען, אוג האט גיהאט פון דאן אן, פלייש, פיש, אוג ווין אויף שבת אהן זארג. —

עם איז אנגענומען דער מאנאט ניסן, נאהענט פאר פסח יעדען יודע איז דאמאלסט ניטיג נעלט, אום צוא באקין מצה, קיפען נאייע בלים, אוג אנדרייטען שיינע קלייד לכבוד יום טוב, נאך פארהער, זארנט יעדער פאטיליען פאטער אוג הארעווט, דאס ער זאל אויף יום טוב האבען אלעס וואס נייטיג איז, אוג יעדער ארעמער האפט צוא נאט, דאס ער נועט אים העלפען פון ווין מאנגעל. —

אויך אפרים האט גיקארעווט מיט אלע קרעפטין, אוג עטליכע טעג פאר פסח איז ער אנווענק צום נראף אין הויף, פילייכט נועט ער אים אוים העלפען, אוג נעבען צוא פערדינען, אום ער זאל קיין מאנגעל ניט האבען אויף יום טוב,

דער נראף איז נישטאנען בייס פענסטער, אוג האט דער

זעהען (חד גדיא)

זָעהָען פּוּן וַוייטָען דָאס אפּרים נַייט גְלַייךְ צוּם הוּיף . שָׁאן אַלַאנגְע צַייט — הָאט דָער גָּרַאף גְיוָאנְט צוּא זִיךְ זָעלְבְּסְט — וְוִיא אִיךְ שְׁטִיין דִיזֶען אָרעמָען יִידָען , אוּנ אִיטָער וָוען אִיךְ פְּרָעג אִיהם וָואס מַאכְסְט דוּא ? וְוִיא הָאסְט דוּא גְיטָאן וָוען דַיין פְּרוִיא אִיז קְרַאנְק גְיוָוארֶען , אוּנ דוּא הָאסְט גְידַארְפְט בָּעצָאהלָען דִירָה גָעלְט ? אַנְטְוָוארְטָעט עָר מִיר אִימָער , נָאט הָאט מִיר גְיהָאלְפָען !" , אָבְּוָואהל אִיךְ וְוייס דָאס עָר אִיז מִיר אוּנ מַיין פְּרוִיא זֶייעָר טָרייא אוּנ דַאנְקְבָּאר , דָאךְ פַּאר אַלֶע גוּטָעם וָואס אִיךְ טוּה מִיט אִיהם , דָער טָאגְט עָר מִיר קַיין טָאל נִיט , טָעָר נִיט נָאט דַאנְקְט עָר וָואס עָר הָאט אִיהם גָעהָאלְפָען , אִיךְ וָועל יָעצְט פְּרוּבִּין זָעהָען פּוּן וָואס וֶועט אִיהם נָאט חֶעלְפִּין , דָען צוּ זֶייעָרָע פַּייעָר טָאגָע (יוֹם טוֹב) אִיז זֶייעָר נָאהָענְט , אוּנ אִיךְ וָועל אִיהם נָאר נִיט זַיין צוּ הִילְף" .

אַזוֹי הָאט זִיךְ דָער גָּרַאף בָּעשְׁלָאסָען , אוּנ בַּאלְד דָארוּיף אִז אפּרים אַרַיין גִיקוּמָען צוּא אִיהם אִין צִימָער , דָער גָּרַאף הָאט אִיהם עֶמְפְּפַאנְגָען מִיט דִיא זָעלְבָּע פַּרַיינְדְלִיכְקִייט וְוִיא אִימָער , נָאר עָר הָאט אִיהם נָעזָאגְט :

— הַיינְט הָאב אִיךְ דִיר נָאר נִיט וָואס צוּ פֶּערְקוּיפָען .

— עָס אִיז זֶייעָר שְׁלֶעכְט , מַיין הָער גָּרַאף — הָאט זִיךְ אפּרים אָפּ גִירוּפָען , אִיךְ דַארְף הַיינְט עָפָּעס פֶּערְדִינָען , דָען צוּא אוּנְזָער יוֹם טוֹב אִיז שׁוִין זֶייעָר נָאהָענְט , — אוּנ . . .

— אִיךְ וְוייס , אִיךְ וְוייס , — הָאט אִיהם דָער גָּרַאף אִיבֶּער נָעשְׁלָאנָען דִיא רֶייד דָאס אַייעָרָע פַּייעָר טָאגָע (יוֹם טוֹב) זַיינָען

נאָהָעמט. אין יענע טעג אוו אין דער זעלבָּע צייט האט אִיהר אוים גוליידיגט דיא ענגיפּטַאנער (מצרים) נאר זיערע נעלד, אבּער דיא צייטען האבּען זיך גיבּיטען, דאָרטען האט אִיהר אִיבּער פּיר הונדערט יאהר פּיר זייא גיארבּייטעט אומזאנסט, האט אִיהר נאכהער גיהאט בייא זייא וואס צוא נעהמען, איך אבּער האב פּון מיינע גיטער דעם יאהר נאר ניסט, דען דער לעצטער שׂנִיט פּון דיא פּעלדער האט זיך ניט איינגיגעבּין אוו דיא וואס האבּען נעדונגען מיינע גיטער האבּען מיר נאך ניט איינגיצאלט, דער צוו האט מיר נאך דער שׂטרייט נאר פּאר ארעמט. —

— פּילייכט קענט אִיהר מיר מיין הער עפּעס בּארגען בּיז נאך יום טוב — האט אפרים נאך זקוּרצע פּויזע גיפּרעגט.

— איך קען ניט, מיין ליבּער אפרים, — האט זיך דער גראף אפּ גירופּען, עס טוט מיר זייער לייד אבּער...

— ווען אזוי, וועט מיר נאט העלפּען דורך אנאנדער צוו פּאל — האט אפרים צו זיך שׂטיל נעזאנט.

— וואס זאנסט? — האט אִיהם ער נראף גיפּרעגט.

— נאט וועט מיר העלפּען! — האט אפרים מיט מויה (אִיבּער נעזאנט).

— יא, נאט וועט דיר העלפּען — האט דער גראף גיענטפּערט זייא נעזונד, אפרים, אוו קום צו מיר נאך דיא פּייער מאנע.

אפרים האט זיך פּערנייגט אוו איז ארויס.

(חר גדיא) עס

— עס איז טיר זייער שווער ניווען דיא זאך צוא טאהן — האט דער בראף ניינאנט צוא זיך נאכדעם אלעס אפרים איז ארוים — ווען לואיזע מיין פרויא וואלט איהם ניזאהען אין דיא לאנג, וואלט זיא איהם גיווים זייער בערוועדט, אוג וואלט איהם מיט עפעם אויס ניהאלפען, איך אבער האלט זיך בייא דאס טייניג, דען ווען נאט וויל העלפען דעם ארעמען, ווצאו זאל איך איהם העלפען? , אוג אויסער דעם איז אין מיין שטאט דא נינוג רייכע מענטשען, זאלען זייא איהם אפיסעל העלפען, איך האב איהם שאן אפולע ניהאלפען.

4.

אומערוג אוג בעזארגט האט זיך אפרים אומנייקעהרט צוא היו הערואיסגייענד פון גראפס הויף האבען זיך מיט איהם אלע דיינער בענריסט ויא איטער, נור קריסטאף, אדיינער אין שטאל פון גראפ'ס פערד, האט זיך פערקריפט אז ער האט אפרים'ן דער זעהען. דיזער דינער האט שרעקליך פיינד נעהאט אין יודען, אוג ווען אייגער האט איהם אמאהל גיפרעגט דיא אורזאכע ואס ער האסט דיא אידען, האט ער גיאנטוואורטעט, „מיין מוטער האט כיר נעזאגט, דאס אלע יודען זיינען מענטשען פרעסער".

אפרים נייעדיג פון גראף, איז ער אומנענאנגען אלע פראגער נאכען אוג האט נעזוכט צוא פערדינען אויף יום טוב, אבער

אומזאנסט ; אהנע האפפענונג האט ער זיך אומגיקערט אבענדס צייט צוא זיין וואהנונג , אוג האט זיך נישטאַרקט צוא בעהאלטין זיין קומער פון זיין פרויא , דען ער האט אידר קין צער ניט גיוואלט פערשאוַרזאכן .

רויזעל איז אים גיגאנגען ענטקעגען . מיט פרייד אוג האט אים פערשאסטן מיט פראגען" .

— וואס האט דער גראף מיט דיר גירעדט ? וואס האט ער דיר אויף דיין ביטע נעאנטווארטעט ? , נאט זאל בענטשען דיזען גינעדינגען מענטשען ! גיכער , דער צייל מיר אלעס ! —

— בערוהיג זיך מין ליבע פרויא ! — האט אפרים זיך אפ גירופען צי רויזען — אוג לאז מיר זיך פארהער אביסיל אפרוהען , דען איך בין זייער ערמידעט .

זיא זיינען בייד ארײן אין שטוב , אוג אפרים האט פון זיך אראפ גינוארפען זיין פאק זאכען , אוג האט זיך אוועק גיזעצט אפ רוהען , ער האט זיך אפ גיווישט דיא שווייס אוג גיזאגט צוא רויזלען , וועלכע האט גיוואארט אויף זיין אנטוואארט מיט אוג נעדולד :

— איך האב חיינט מיט דעם גראף נאר ניט נעמאכט ! אוג אויזלו צו לייגן עפעס האב איך ניט בעקומען בייא אים , אבער בייא נאט איז קין אפהאלט ניטא צו הילפען ! —

— נעווים — האט זיך רויזל אפ גירופען — נאט האט פילע

וועלען צוא העלפֿען. אבער „פֿריהער העלפֿ זיך אליין, וועט ער דיר אויך זיין צו הילפֿ" זאגט דיא וועלט, אוג דאם איז זייער ריכטיג, דיא צייט פון דעם מן וואם נאט פלענט אראפ וארפֿען דיא אידען גייענד פון מצרים — איז שׂאן לאנג פערבייא, עם רעגענט שׂאן ניט מיט קרויט פון היטל, אוג קיין גיבראטענע טויבען פליהען ניט אריין אין מויל פון זיך אליין, איך זעיינק אז מיין מאטע עלי השלום פלענט אלע מאל זאגן: „אמענטש טאר זיך ניט פאר לאזין אויף קיין מענטשען", אוג דוא האסט זיך אין נאנצען פאר לאזען אויף דעם גראף אוג דוא האסט זיך נאר געפוילט צו קוקען אויף דיין גישעפט, אוג האסט אידם פערלאזען, אקלוגער דארף אימער פערשטיין וואם שפעטער וועט זיין! —

דיזע וועדטער פון זיין פרויא, האבען אידם זייער באטריבט, ער איז שטילערהייט אריין זיין צימער, אוג האט נעדאוועט מעגריב מיט נרויס כוונה, גלייך נאכדעם האט ער נענומען „אשולחן ערוך" אוג האט אנגעהייבען צו לערנען דיא דינים פון פסח.

5.

עם איז אין מיטען נאכט...

אין די צייט ערוועקט זיך אין אשלעכטען מענטשען שרעקליכע נעדאנקען אים צו צו רייצען צו פערשיידענע זינד ער (דער ניבראנקען) ניט דעם נענב אין האנד. אבויער, דורך צוא בויערען דעם נואנד

(חד נדיא) פון

פון אַהוּיז אום צוא נַנְבָענען, ער טונקט אַיין אין גיפֿט דָעם מוֹסָרְ׳ס פָּעדָער, ער זָעצט זיך אויף דָעם רַייכָענם אַייזָערנָעם קאסטָען, אום הָערואוים צוא טרייבָען פון דָארטָען דָעם בָּעפיל פון רַחמָנות, אוּן שְׁטַארקט דיא הָענד פון מָערדָער אום צוא פָּערגיסָען אוּנשולדיגע בלוט, דיזָער טַייפָעל איזט אויף דָער ייצר הָרע, אוּן אַם עָנדע — אויף דָער מַלאַך הַמָוֶת!...

דיזָער טַייפָעלשָער נייטט הָאט אין דָער צייט אַריינגינָעפּין שָׁלָעכטָע גידאנקען אין דָעם דינָער קריסטאפ׳ס הארצען, אום צוא פַּאר אומגילִיקען דָעם אָרעמָען, נידָער נישלָאגענָעם אפרים׳ן.

אפרים איז נָאך נישָטָען בייא זיך אין צימָער, פָּערטיפט אין טרויעָרינָע נָעדאנקען, פלוצלינג הָאט עָר דָערְ הערט אַנגערופֿן, אוּן אַשָׁרעקליכָען קלאפ, דָען אַלע שוין פָּען הָאבָען זיך פון פָּענסטָער אויס נידָראכָען, אוּן צוא אפרים׳ס פּים איז אַראפּ נידָפאלין אַיין אָבשַיילִיכָער אוּן אַיין אַיינגישמוצטער קערפָּער.

אפרים הָאט גינָעבָען אַנעשרייא נים מיט אַמָענשלִיכָען קול פון שָׁרָעק.

— דָאם איז נים קין אַנדָער זאך ווי אַשָׁד — הָאט אפרים זיך גיטראכט, — ווָאם ער איז מיר נישקומָען צוא עָרשרָעקען.

אפרים הָאט זיך אַפּיסָעל נָעשטַארקט אוּן הָאט אַנָעהַייבָען צו זָאגען אין דָער שטיל „שמע ישראל" אוּן קַאפּיטָלָעך תהלים, אום זיך צוא בָּעשָׁטָצען פון דָעם שָׁד, ווי ער הָאט נימיינט.

אפרים האט זיך אפגיטעל אפגיצוקעט פון זיין שרעק, אוג האט
גענוטען דיא ליכט אין האנד אוג איז צוא גענאנגען אביסעל
נעהענטער צום קערפער, אוג האט דער זעהען צו זיין פערוואונדערונג
אז דאס איז גיט קיין שד וויא עס האט זיך אוים גענוינגן, נור
אקערפער — פון אייגעם אטויטען אפפע (בוזאנע).

רויזעל אלס זיא האט דער הערט דעם קלאפ פון דיא צוא
בראכענע שויפען, אוג אפרימ'ס געשרייא, איז זיא אויף גיך אריין
גילאפען צו איהם אין צימער, אום צוא זעהען וואס דארטען איז.

אפרים אלס ער האט ערזעהען רויזלען, האט ער אוים
גירופען.

— גוט וואס דוא ביסט גיקומען, איך וויל דאס דיר גיין
רופען, זעה נאר, דעם קערפער האט מען יעצט אריינגיוואלפען
דורכ'ן פענסטער צו מיר אין צימער. אוג איך שרעק זיך זייער
דער פאר.

רויזעל האט זיך צוא גיבוינען אוג האט בעטראכט
דעם קערפער.

— דאס איז אקערפער פון אין אפפען — האט זיא גיזאגט
חא חא חא! פאר אטויטען אפפען שרעקסט דוא זיך?!.

— ניין, — האט זיך אפרים אף גירופען מיט שרעק —
פאר דעם קערפער שרעק איך זיך נאר ניט, נאר פאר דאס וואס

דער קערפער קען פערפאורזאכען שרעק איך זיך דוא וויסטו דאך
וויא דום אוג אבער גלויבישׂ דער פּעבּיל (פּראסטער נארד) איז ,
זייא גלויבען , אז אין אפּפּא איז אפארשאלטענער טענטשׂ , דאס
האט ארייננעוואלפען מיינער אשונא , אוג מארגען וועט ער אן
רייצען דעם פּעבּיל אויף אונז , דאס מיר האבען גיטטייטעט דיא
אפּפּא אום זיך צו בענוטצען מיט איהרע טענטשׂען בלוט צוא
דיא כצות אוג דיזער אויסנעמראכטער בלבּוּל איז נאכּן נינוג אויף
צוא רייצען אויף אונז דעם נאכּצען פּעבּיל , צוא פּערניכטען אונז
אוג אונזערע קינדער מיט אונזער בּיסעל ארעמקייט — מיטין רויך
אוג שׂווערד אוג דיא איבּערינע איידען פון פּראג וועלין זייא אויך
געווים ניט פּערשׂוינען , דען דאס איז ניט דער ערסטער מאל
וואס דער פּעבּיל בּעפאלט אויף דיא יודען פּיר דאס קלענסטע
זאך , יעצט פּערשטייסטו שוין פּאר וואס איך שרעק זיך , אוג
הלואי זאל איך לינגן , מיין שרעק איז ניט אומזאנסט . —

דוא דארפסט זיך נאר ניט שרעקין , — האט זיך רויזיל
אפּגירופען דען דאס איז ניט דער ערסטער מאל וואס עם טרעפט
זיך אזא צוא פאלל , אוג איך נידיינק נאך וואס מיין זיידע האט
געטאהן בייא אזא צוא פאלל , וען איך בין נאך גיוון צקינד ,
האט מען אין דיא ערשטע נאכט פּסח ארויין גיוואלפען בייא אונז
אין קעלער צטוזיטע אבּוזאנע פערקליידעט אין קינדער קליידער ;
אוג אלם דיא דינסט איז גינאנגען ברייגען צום סדר ויין פון
קעלער . האט זיא זיך אומגיקערט אין שטוב אצושראקענע אוג
אלם מען האט איהר גיפּרעגט דיא אורזאך פון איהר שרעק ;
האט זיא דער ציילט . אז אין קעלער ליגט אטויטער קינד . קענסט
זיך פארשטעלען וויא צו שראקען מיר זיינען אלע גיוואלען , דען
מיר האבּען נאכּן גוט פארשטאנען צוא ליב וואס מען האט
בייא אונז ארויין גיוואלפען דעם קינד . גור דער זיידע , זאל
ער רוהן אין זיין רוה אוג זיין אנוטער בעטער באר אונז —

הָאט זַיין מוּטָה נִיט פָּערלָאזן , אוּן עָר אִיז אַראָפּ אִין־קָעלָער
מִיט דִיא דִינְסְט , אוּן זַיִיא הָאבָּען אַרוּיף נִישְׁטָעפְּט אִין אַזאַק דָעם
טוֹיטָן קָערפָּער פּוּן דִיא אַבּוּזאַנְע , דָער זַיידָע הָאט גְלַייךְ נִיהַיסָען

אַיינְהַיצָען דָעם אוֹיבָּען , אוּן הָאט אַרַיין גִינוֹמְען דָעם קָערפָּער
אִין פַּייעֶר , דָער נָאךְ הָאבָּען מִיר זַיךְ אַלָע נִיזָעצְט צוּם סֵדֶר , אַזוֹי
וַויא עָם וָואלְט נָאר נִיט גִיטְרָאפָּען , אוּן הָאבָּען נָעזָאגְט דִיא הַגָּדָה
נָאנְץ פְּרַיילִיךְ . אוֹיף מָארְגָען זַיינָען גִיקוּמָען צוּא אוּנְז זַייעֶר פִיל
בָּעאַמְטָע (קְשִׁינָאוּוְנִיקְעם) , מִיט אַמָאסָע פָּעבִּיל נָאךְ זַייא , וָועלְכָע
זַיינָען שׁוֹין גְרַייט גִיוָוען צוּא פָּערְנִיכְטָען אוּנְז מִיט אוּנְזָער הוּיז אוּן
דָעם גָאנְצָען יִידָען קְוָארְטָעל (גָהָטָא) וָוען מָען וָועט נִיפִּינָען
וָואס מָען זוּכְט , אַלָאנְג צַייט הָאבָּען זַייא גָעזוּכְט וָויא מִיט לִיכְט
אִין שְׁטוּב אוּמָעטוּם אוֹיךְ אוֹיפָּען הוּיף אוּן אִין קָעלָער , אוּן הָאבָּען
נָאר נִיט גָעפּוּנָען , דָער פָּעבִּיל אִיז פַּארְשָׁעמְטָערְהַיִים פַּאנַאנְדָער
גִינַאנְגָען , אוּן הָאבָּען מוֹדָה גִיוָוען אַז טָען הָאט אוּנְז פַּאלְש
בָּעשׁוּלְדִיגְט , אוּן אַזוֹי וָויא דָער זַיידָע הָאט גִיטָאן מִיט דָעם קִינְד ,
אַזוֹי וָועלִין מִיר יָעצְט טָאן מִיט דִיא אַפִּיקָּע , מִיר וָועלִין צַייטְהַייצָען
דָעם אוֹיבָּען אוּן אִיהר פַּאר בְּרֶענָען , נָאר דָער נַייעֶ וָועלִין מִיר
דָעם קָערְפָּער אַוּועק שְׁלָעפִּין אִין קָעמָערִיל וואוּ מִיר הַאלְטָען
דִיא הָאלִין . —

אפרימן איז גיפָּעלִין גִיוָואָרָען דִיא עֵצָה , אוּן עָר הָאט אָן
גָענוּמָען דִיא אַפִּיקָּע פַּאר אַפּוּם אוּם אִיהר אַרוּיס צוּא שְׁלָעפִּין ,
נור וויא עָר הָאט אִיהר גִינֶענְטִין אַמְרַיסְיל , הָאט זַיךְ — וואוּנְדָער
אִיבָּער וואוּנְדָער ! — פּוּן דִיא אַפִּיקָּעם הַאלְדְז אַרוּיס גָעקוּיקְעלְט
דְרַייא גָאלְדָענָע רָעגְדְלִיךְ ! ! . .

אפרים אוּן רוֹיזִיל זַיינָען גִיבְּלִיבָּען שְׁטִיין צוּזוִיא וויא פַּאר

שְׁטַיינערְט , פּון עֶרשְׁטזינען אוּנ פֶּערוואונדערונג , נָאר אפּרים הָאט עֶנדלִיך אוים גירופֶּען :

— וואונדערלִיך זַיינען דַיינע טְהַאטֶן , נָאט , וָאס הָאסטוּ אוּנז הַייַנט בַּאשֶׁערט , נוטָעם אָדער שְׁלֶעכְטֶעם ? ! . . :

— שְׁלֶעכְטֶעם ? ! — הָאט רויזיל פֶּערוואונדערט אוים גירופֶּען , נָאט הָאט אוּנז צוא נֶעשִׁיקט נֶעלט צוא הֶעלפֶּן אוּנז פּון אוּנזֶער אֲרֶעמקַייט , דוּרְך אַזָא וואונדֶערלִיכֶען צופַּאל . אוּנ דוא זָאגְסט נָאר אַז עֶר טוט מִיט אוּנז שְׁלֶעכְטֶעם ! —

רויזיל הָאט אֲנגינומֶען דִיא אַפֶּפֶּע פַּאר דִיא פִּיס , אוּנ הָאט אִיהר אַשְׁטאַרקען טְרַייסְטִיל נֶעטָאן אוּנ פּון אִיהר הָאלְדז הָאט זִיך וַוייטֶער אַרוים נֶעקוויקלְט צֶעהֶען נָאלְדֶענֶע רֶענְדלִיךְ ! —

— דָאס אִיז בַּייא מִיר נָעווִיס — הָאט אפּרים מִיט וואונדֶער אוים נֶערופֶּען — אַז דִיא אַפֶּפֶּע מוז זַיין אַיינֶע פּון דִיא אַפֶּפֶּען וָואס דִיא מַלְכָּה שְׁבָא הָאט שלמה המלך ע״ה נִינֶעבִּין אַפְּרִיזֶענְט ! עֶס מוז זִיך בַּייא אִיהר אִין דִיא נִידֶערִים נֶעפִּינֶען נָאך רֶענְדלִיך , אִיך וֶועל זִיך דָאס בַּאלְד אִיבֶּערצַייגֶען .

אפּרים הָאט נִינוּמֶען אַמֶעסֶער אוּנ הָאט אוִיף נֶעשְׁנִיטֶען דִיא אַפֶּפֶּעס בּויך , אוּנ הָאט צוא זַיין וואונדֶער אוּנ פְּרַייד נֶעפּוּנֶען נָאך זְיבֶּען אוּנ אַכְטְצִיג נָאלְדֶענֶע רֶענְדלִיך ! אוּנ צוא זָאמֶען מִיט קְרִיעֶרְדִיגֶע — הוּנְדֶערְט רֶענְדלִיך !

(חד גדיא)

דוא קענסט זיך פֿארשטעלן מיין ליבֿער לעזער , זייער ערשטוינען אונ פֿרייד . דען מיין פֿעדער איז ניט אימס שטאנד עם הערוים צו נעבֿן .

מיר זיינען יעצט בייך ! — הָאט אפרים ענדליך אויס נירופֿען איך ווֹעל שָׁאן יעצט ניט דארפֿען דעם נבֿאפֿס הילף אויף יום טוב , דען נאט הָאט מיר גיהאלפֿען , אונ עם ווֹעט גינוג זיין אויך אַלין , אונ עם ווֹעט נאך בּלַייבֿען שיינע עטליכֿע טעגלעך אין אַמאד אויף נאך יום טוב אויך , אונ איך ווֹעל שָׁאן יעצט אַוועק כַייגען מיין שְׁווֹעֶרע אַרבֿייט , אונ מיר ווֹעלען פֿרידליך לעבֿען פון דיא נעלד , נעם ניכֿער , רוזיזל , דיא נעלד , אונ שְׁווייגק אפֿ מיט וואסער , דען זייא זיינען אונרין . —

— אונרין ?! — הָאט זיך רויזיל מיט פֿערוואונדערונג אפֿ נירופֿען — מיין פֿאטער , זכרונו לברכה , פֿלעגט אלין זאגען „נעלד מאכט ריין אונריינע“ . אונ דוא זאנסט נאר אז נעלד איז אונריין ! —

— נוא מאך קיין שיהות ניט , אונ ענדיג ניכֿער דיין אַרבֿייט , הָאט אפרים זיך אפֿ נירופֿען אונ איך ווֹעל דער ווייל פֿערטיג ווערין מיט דעם אפֿפֿען . —

דיא אפֿפֿע הָאט מען פֿערבֿרענט , אונ אפרים מיט רויזלען הָאבֿען נאט נעדאנקט פֿיר זיין גינאדע ווֹאס ער הָאט זיי גיהאלפֿען

פון זייַער אַרמוטה, דורך אַזא וואונדערלעכען צופֿאל, נאכהער האָבען זיי אין ניילייגט שלאָפען, אוג האָבען אָבגיערעדט, דאס קיינעם זאָלען זייא ניט דאכטען, עיין עטוואס פון דעם צופֿאל.

אויף מאָרגען איז נעקומען דער גלעזער צארין שטעלען דיא שויבען וואס עס האט זיך נעכטען פון אָוועג צוא בראכען, אוג אלס דיא ארומיגע שכנים האבען אפרים'ן ניפֿרעגט, וער האט דאס בייא אים דיא שויבען אוים נעבראכען, האט ער נעזאגט, דאס נאסען יונגען האבען שטיפענדיג גיוואָרפען שטיינער אין דיא פענסטער.

— אט איז אין אונגלילקליכער! — האבען אים דיא שכנים בעדויעזט — דאס האט אים נאך גיפעלט! —

— דאס איז דאך בעוואוסט — האט אייגער פון דיא שכנים גזאגט — אז נאך דעם אָרעמאן גייט נאך דיא ארמוטה! —

* * *

אוג רזיזיל האט דער וייל אין דער שטיל אָנגיוגייט אלעם וואס גייטיג איז אויף יום טוב, אויפען בייקפטען ארט, „דעם נאַצען וואהר — האט רויזיל גיטראכט — עסין מיר טרוקענע קרוזיט, אבער

יום טוב וועלן מיר אַבּיסָעל פָּערגעסען הָאבּען, דָען מיר זיינען יָעצט נָאט צוא דאנקען נישקאסָע אין סַעמָד".

אוג אפרים אִיז וויא נָעווייגלִיך אומגעגאנגען אויף פְּרָאגָער גאסָען אוג אוים נָערופָען: „קויפט אַלטָע קְלֵיידָער, טיכָער, זיִיעָר בִּילִיג!", אוג הָאט זִיך אִין דָער שְׁטִיל אָנגענָרייט לְכָבוד יום טוב שיינע קְלֵיידָער פַּאר זִיך אוג פַּאר זיינע קינדָער, פון דִיא קְלֵיידָער וָואס דָער נְרַאף פְלָעגט אִיהם פָּערקויפָען פון זיינע, פַּאר הָעלְפָט נָעלְט, אויך פַּאר זַיין וויב, רויזלען, הָאט עָר אָנגענָרייט אַטַיינָע זיידָענע קְלֵיד. מִיט זיִיעָר שיינע בָּעפוטצונג, „זיא בורָצעט אָפִילוּ אַמָאהל אונטָער אויף מיר — הָאט זִיך אפרים גיטַראכט — פון דָעסְט וָועגָען אִיז זיא מיר טְרַייא, אוג אִיך הָאב אִיהר זיִיעָר ליב, זָאל זיא אויך אַבּיסָעל פָּערגעסען הָאבּען.

6.

דיא ערשטע נאכט פסח, איז אפרים דעם קראפּעלניקס הויז נישט אויס געפּוצט אונ בעלויכטעט אויפן רייכסטען אָרט, אין דיא לייכטער האבּין נישטעקט אפּילע ליכט, אונ אלייכטער מיט זיבּען ליכט איז בּעזונדער געשטאנען, צום אנדיינק פון דעם נס וואס נאט האט געטאן מיט זייא: אויפן וואנט זיינען זיאנגען שיינע בּילדער, אויף איעם פון זייא איזנישון אויס גימאלט: יציאת מצרים, אונ וויא דער ים-סוף שפּאלט זיך פאר דיא אידן; אונ פון דער זייט איז פּרעה מיט זיינע אדיוטאנטען זייא נייען אן גיטאן אין שטרייט קלייד ער אונ ניוער מיט פּילע פּילישטער, אונ יאנען נאך דיא אידן אין ים, וויישער אבּיסיל איז אויס געמאלט וויא דיא אידן גיינען מיט מאכט: אונ משה פּאר אויס, אונ זינגען אונ לויבּען נאט וואס ער האט זייא גירעטעט פון פּרעה'ס הענט; אונ נאך אזעלכע שיינע בּילדער. —

אויף דעם טיש איז גיוועון פערשפּרייט אשיינער וייסער טישטאך, אונ אויף אים איז געשטאנען אזילבּערנער טאץ, אונ אויף אים איז גילעגען דיא כּרפּס, מרור, אונ די אינערינע פּסח'דינע צערעמאניאלזאכען. לעבּען טיש איז געשטאנען אזאפע, אונ אויף דיא זאפע איז גיוועון צוא גערוכט אהכיבּה בּעט מיט קיסענס בּעצויגען מיט זייד, פאר דעם ויוך, אונ לעבּען אים אפּען טיש צוויי כוסות מיט ווין, איינער פיר אפרים'ן אונ איינער "אליהו הנביא'ס כוס' אויך פאר דיא ווירטין איז געשטאנען אזילבּערנער כוס מיט ווין, אונ פאר דיא קינדער איז אויך גשטאנען שיינע גלעזערנע כוסות.

וויא זייא האבּען זיך גיזעצט צום סדר האבּען זייא דער הערט אנערוש פון אקאראטש וויא זיא פּאוט, איטער נעהענטער אונ

נֶעהָעגְטָער , בִּיז זַייא הָאט זִיך אָפּ גִישְׁטָעלְט בַּיא זַייעֶר טִיר נַאכְהָער הָאבֶּען זַייא דָער הָערְט אַקְלַאפּ אִין טִיר .

— אָה , נָאט ! — הָאט רוֹיזֶעל עֶרְשְׁרָאקֶן אַנִישְׁרַייא נִיטָאן — רָעטָט , רָעטָט ! מָען אִיז נָעווֹיס נָעקוֹמֶען וֶועגֶען דִיא אֲפָּפָּע וָאס מָען הָאט צוּא אוּנְז אַרַיין נָעוֹאוֹרְפָּען ! נָאט וַויס וָאס דַאפָּאן קֶען זִיך אוֹיס לָאזֶען ! —

— בָּרוּכִים זִיך ! — הָאט אִיהר אפרים אַיין נֶעשְׁטִילְט — הַיינְטִיגע נַאכְט אִיז הַיילִג , אוּן נָאט אַלַיין וָועט אוּנְז שִׁיצֶען ! . —

אפרים הָאט נִיעֶפִּינְט דִיא טִיר , אָבֶּער וויא עֶרְשְׁטוֹינְט אִיז עֶר נִיוָואָרֶען , אַלֶס דָער נְרַאף זַיין וָואלְטָהָעטָער — אִיז אַרַיין אִין שְׁטוּב . אוּן נָאךְ אִים זַיין אַדְיוּטַאנְט , פְּראנְץ . —

— גוּט נָאבֶּענְד דִיר , מַיין פְּרַיינְד — הָאט דָער נְרַאף פְּרַיינְדְלִיךְ נֶעזָאגְט הָערַיינְקאמֶענְד — הַיינְט אִיז דָאךְ אַפָּעסְט-טָאג בַּיא אַייךְ , דַארוּם הָאב אִיךְ זִיךְ נִיהַיילְט דִיר צוּא בְּרַיינְגֶען אַיין עְטְוָואס שְׁטִיצָע , דָען דָעם לֶעצְטֶען מָאל הָאב אִיךְ דִיר אַוָועק נִילָאזִין פּוּן מִיר נָאר אֵן לַייזוּנג , דַארוּם בִּין אִיךְ אִיצְט נֶעקוֹמֶען . . .

אִיךְ דַאנְק אַייךְ זַייעֶר פַּאר אַייעֶרע גוּטָע .

מַיין הֶער , — הָאט אִים אפרים אִיבֶּער נֶעשְׁלָאגֶען אִין דִיא רַייד — , אִיךְ הָאב נִיהָאפְט צוּ נָאט , וויא אִימֶער , דָאס עֶר וָועט מִיר נָעווִיס הֶעלְפֶּען , עֶר הָאט מִיר נִיט פֶּערְלָאזֶען , אוּן הָאט מִיר אוֹיס נֶעהָאלְפֶּען אִין מַיין גוּיט . —

— אִיךְ זָעה אִין דַיין פֶּערְפוּצְטָע הוּיז , דָאס נָאט הָאט דִיר וִויְדֶּקְלִיךְ נֶעהָאלְפֶּען , — הָאט דָער נְרַאף נֶעזָאגְט — אָבֶּער זָאג מִיר , מַיין לִיבֶּער אפרים , וויא אַזוֹיא הָאט עֶר דִיר נֶעהָאלְפֶּען ? דָען אִיךְ בִּין זַייעֶר נִייגֶערִיג צוּא וויסֶען ! . —

מַיין לִיבֶּער הֶער נְרַאף — הָאט זִיךְ אפרים אָפּ נֶערוּפֶּען —

אין דאס זיך אפילו בעשלאכטן קיינעם ניט אזוים צו זאגן, נור פון אייך, מיין וואלטהעטער, ווער איך ניט פערבארגן. —

אונ אפרים האט ערצייילט דעם גראף דעם נאנצן צופאל פון דיא אפפע.

דער גראף האט אויס גיהערט דיא נאנצע ערציילונג, אונ אלס אפרים האט גיענדיגט זיין ערציילונג, האט ער זיך גיוועندעט צוא זיין אדיוטאנט, אונ האט צוא אים גענאנט:

— פראנץ! דוא ווייסט די ערקלערונג פון דעם רעטזעלהאפטין צופאל? דאס איז גנווים דיא אפפע וואס איז געשטארבין בייא אונז! אבער ווייא קומט צוא איר דיא גלעד?.

— ווען מיין הער ווערט מיר erlauben, ווער איך זי ערקלערן דעם נאנצן רעטזעהל (רעטענעם). — האט דער אדיוטאנט זיך פערנייגענד גענאנט.

— רייד! האט דער גראף גענאנט.

— אט דאס איז דיא ריכטיגע ערקלערונג: אלס דיא אפפע איז גישטארבן האב איך גיהייסן דעם דינער קריסטאף אויהר בענראבן הינטערן נארטין, אבער נאכהער האט מען מיר גיזאנט, דאס קריסטאף האט דעם קערפער ניט בענראבן, נור ער האט זיך מיט אירם דורך גשטוילן דורך דעם שלאס, אונ האט אים אריין געוואארפן דיזען יודן אין פענסטער וואס קומט הערוים אין נאס, דען ווייא איך האב בעמערקט האט קריסטאף שוין פון לאנג אן גיוועלט דיזען יודן אראשעת אף טאן. —

(הר גריא) ער

— עֶר הָאט אונְגֶרעכט גָעטָאן ! — הָאט דָער נָאר פְּיט צָארן אוים נָעשְׁרִיעֶן — אוּנ עֶר וָועט דַאפִּיר בָּעשְׁטָראפְט וָוערִין ! — נוּר פּוּן וָואנָען הָאבִּן זִיך נָעמוּטָען דִיא רָעגִירְלִיך אִין דָעם אַפְּפָּם קָערפָּער ? דָאס פָּערשְׁטַייא אִיך נִיט . —

— וָועגָען דִיא גָעלְר — הָאט זִיך דָער אַדְיוּטַאנְט אֶפּ נָערוּפְּען — רָעכְען אִיך אַזוֹא : מַיין הָער וַוייס דָאך אַז דִיא אַפְּפָּען טוּען נָאך דָעם מָענְשָׁען , אוּנ אִיר הָאט מִיר אַיין מָאהל נָעזָאגְט אַנְרוּיטָע צָאל רָעגְרַלָאך , אוּם צוּא פְּרוּבָען וָועלְכָע עָס זַיינָען רִיכְטִינָע אוּנ וָועלְכָע פַּאלְשָׁע . אִיך הָאב יָעדָען גִיפְרוּבְט אַין פַּייסָען אוּם צוּא וִויסָען צוּא דָאם אִיז רִיכְטִינָע רַיינָע נָאלְד , דָען רִיכְטִינָע נָאלְד אִיז הָארְט אוּנ לָאזְט זִיך גִיט בַּייסָען , אָבָּער פַּאלְשָׁע נָאלְד בַּייסְט זִיך זַייעָר לַייכְט . אוּנ דִיא אַפְּפָּע וָועלְכָע אִיז דָאן אִין מַיין אַרְבַּייטָס צִימֶער גָעזָעסָען הָאט זִיך אִיר גִיבָּאכְט דָאם אִיך עָס דִיא רָעגְרַלָאך , אוּנ הָאט מִיר נָאכְגָעטָאן , אוּנ דָארוּם אִיז פָּערלָארָען גָיוָארִין דִי הוּנְדָערְט רָעגְרַלָאך וָואס דָער הָער הָאט אַוּועק גִילַייכְט אוֹיף דָעם טִישׁ , אוּנ קֵיינָער הָאט נִיט גָעווָואוּסְט וָואוּ דָאם אִיז אַהִין גָעקוּמָען דָען דִיא אַפְּפָּע הָאט זַייא פָּערשְׁלוּנְגָען , אוּנ דָאפָּאן אִיז זִיא אוֹיך גָעשְׁטָארְבָּען , דָען עָס אִיז פַּאר אִיהר גִיוָוען אַצוּא שְׁווָערָע עָסָען צוּם פָּערְדַייעָן . —

— מַיין לִיבָּער הָער גָראף ! — הָאט אפרים עָרְהָערְענְד דָעם אַדְיוּטַאנְטָס עָרְקְלָערוּנְג גָעזָאגְט — וָועָן אַזוֹא , גִיהָערְט דָאך נָאר דִיא גָעלְד צוּ אַייך ! אוּנ אִיך בִּין פָּערְטִיג זַייא אַייך אֶפּ צוּ גָעבָּען , אוּנ דִיא בִּיסָעל וָואס אִיך הָאב דָאפָּאן אוֹים גִיגָעבָּען אוֹיף יו"ש , וָועל אִיך אַייך נָאך יו"ט אַוּועק גָעבָּען מִיט דָעם גֶרָעסְטָען דַאנְק ! . —

— נײַן, מײַן פְּרַייִנְד, — הָאט זִיךְ דָּער נְאָראָ אָפּ גִירופֿן צוּא אפריל — נײַן, נָאט הָאט דִיר נָאהָאלְפֶּען פּון דַיין אַרְמוּטָה! זָאל צוּא דִיר גִיהָערְעט דִיא נָעלְד, אוּן מִיר אִיזט דָאם גִיט קַיין שַׁאדִין, דָען עָם אִיז מִיר וָעלְט דִיא הוּנְדָערְט רָעגְדַלָאךְ פַּאר דִיא פְּרַאקְטִיקְע אוּן עָרְפַארונג וָואס אִיךְ הָאבּ דָאפֿען בָּעקוּמָען. דוּא גִידַיינְקְסְט, אפרים, דָאם אַלְס דוּא בִּיסְט צוּא מִיר נָעקוּמָען דָעם לָעצְטָען מָאל פַּאר פָּסַח, הָאבּ אִיךְ דִיר גָעזָאגְט, דָאם אִיךְ הָאבּ נָאר נִיט צוּא פָּערְקוֹיפֶּען, וַויל דוּא פְלָעגְסְט אִימְער זָאגָען "אַז נָאט וָועט מִיר הָעלְפֶּען!" "אוּן נָאט הָאט מִיר גִיהָאלְפֶּען!" הָאבּ אִיךְ זִיךְ נָעטְרַאכְט "יָעצְט וָועל אִיךְ זָעהָען טִיט וָואס וָועט דִיר נָאט הָעלְפֶּין, וָוען אִיךְ וָועל דִיר נִיט שְׁטִיצָען", נון הָאט מִיר נָאט גִיוִויזָען דָאם עָס אִיז אִיהם מָעגְלִיךְ צוּא הָעלְפֶּען אָהנָע מָענְשִׁינְס מִיט הִילְפֶּע, דָען עָר הָאט אַפּוּלָע שְׁלוּחִים אוּן וֶוען עָר וויל אַמָענְשָׁען הָעלְפֶּען, דַאן אִיז אִיהם — אַטוּיטָע אַפְּגָע, בָּעסָער פּון דָעם רִיכְטָען, דָעפְּדִינְגָען מָענְשָׁען!. —

• • •

שָׁלוֹם (עֶנְדֶּע).

דָאם עָנְדָע דַאפֶּען וַואר, אַלְס דָער גְרַאף הָאט גִיזָעהָען דָאם נָאטָעם הַשָּׁנָהָה אִיזט זָא אָפָּענְבָּאר אוֹיף דִיזָען מָענְשָׁען הָאט עָר אִים נָעמַאכְט פַּאר אַפַארוואלְטָער אִיבָּער זַיינָע פִּילָע גִישָׁעפְטָען,

Heb. E 801
Gollomb

אוּנ אַלַע אִין נראָפ׳ס הויז, הָאבּען אִיהם גִיהָעלְפּט וויא אַהֵיילִיגָען מַאן, וַיֵיל אִיהם הָאט גֶעטְרָאפֶען אַזַא נֵס. אוּנ ר׳ אפרים הָאט יְלִיקְלִיךְ פָּערְבְּרַאכְט זַיין לֶעבֶּען בִּיז אִין גְרוֹיסָען עֶלְטָער.

דָער פּוּן אִיזְט צוּא זָעהֶען, דָאס דָער טָעגְש בַּארְף זִיךְ אִימָער פֶּערְלָאזָען אוֹיף נָאט אוּנ נִיט אוֹיף קִין מֶענְשֶׁען, וויא דוד המלך, ע״ה, הָאט גֶעזָאגְט: „אל תבטחו בנדיבים, בבן אדם שאין לו תשועת״ ד״ח: „פֶּערְלָאזְט זִיךְ נִיט אוֹיף דָעם וָואלְטָהֶעטֶער, אוּנ אִין דֶעם מֶענְשִׁין-זָאהן, וָואס נִיט בַּייא אִים אִיז דִיא הִילְף״; אוֹיךְ זָעהֶען מִיר, דָאס וָען אַשׁוֹנָא וויל טָאן אַרְעֶת, קוּמְט אֲפְּט דָאפָּאן אַרוֹיס דִיא גְרֶעסְטֶע טוֹבָה.

ענדע